

opusdei.org

Redde de ufødte

Domtila, som er supernumeraria i prelaturet og har seks barn, har de siste 25 årene drevet et krisesenter for gravide i Nairobi i Kenya som har reddet livet til mange babyer.

07.06.2019

Domtila

Jeg heter Domtila Ayot. Jeg er gift og har seks barn. Jeg er supernumeraria i Opus Dei og leder for St. Martin Crisis Pregnancy Center. Jeg jobber

som frivillig på St. Martin skolen, hvor vi er nå.

Det var normalt å se en abortert baby ligge i kloakkbekken, eller kastet under en bro, eller bare i en papirpose i veikanten.

Og disse fæle inntrykkene skremte meg lenge, og jeg tenkte lenge på det, og kunne ikke finne noen løsning. Jeg følte at Gud ba meg om å snakke på vegne av disse ufødte.

Vi arbeider med temaer som har direkte med menneskelivet å gjøre, som abort og prevensjon. Vi tilbyr råd og emosjonell støtte til de som er rammet. Vi snakker også med leger som foretar aborter, og de begynte å arbeide for livet. Nå er det mange som sender pasientene sine for å snakke med meg.

Mor 1

Legen fortalte meg at en dame ønsket å treffe meg. Så vi gikk hjem til henne og snakket. Hun spilte av abort-videoen for meg. Jeg følte den smerten. Jeg spurte meg selv: “Hvorfor skulle jeg ta abort?” Hvorfor rømmer jeg ikke hjemmefra, for de kan ikke sende meg hjemmefra med et barn.

Mor 2

Jeg husket Domtilas nummer, og jeg ringte henne, og vi begynte å snakke. Jeg fortalte henne at jeg tenkte på å gjøre noe, og hun ga meg råd over telefonen. Hun ba meg om å ikke gjøre noe. Jeg skal gi deg råd når vi møtes.

Mor 3

Hun viste meg en video om hva som skjer under en abort. Jeg visste at jeg ikke kunne gjøre noe slikt. Fordi jeg så hvordan lemmene til barnet beveget seg.

Domtila

Apostolatet til pave Frans gir meg styrke. Når jeg ser det han skriver, tenker jeg at det er ikke så forskjellig fra det jeg gjør.

Mor 3

Men jeg tenkte: hvis jeg får en gutt eller jente, Hvordan skal jeg klare meg? Jeg hadde økonomiske problemer. Men hun sa til meg: jeg hjelper deg, ikke vær bekymret.

Mor 2

Hun besøker meg. Hun støtter meg. Helt til en venn av meg kom innom og sa at hun var den som skulle komme og hjelpe meg med innkjøp og alle de tingene hun gjorde for meg og oppmuntret meg. Hun sa til meg: Ikke tro at du er alene. En dag vil disse barna, vet du, en dag vil du bli glad for å se barnet ditt. Og hvis jeg

hadde tatt abort, hvordan ville det ha vært?

Mor 1

Jeg liker henne fordi hun oppmuntrer mange mennesker til å ikke ta abort. Fordi jeg kan se min sønn nå, og de ga ham navnet Lukas. Og jeg er veldig glad i ham. Og fra den dagen av gikk livet mitt fremover, jeg oppdro barnet og Gud velsignet meg ved å gi meg en ektemann. Men jeg er mer glad i Domtila enn i min egen mor.

Domtila

Det er alt jeg kan si. Hver kvinne er en utfordring. Hver gang jeg overbeviser noen om å beholde barnet og etterpå ser barnet leve, blir jeg fylt av en stor glede. Jeg føler ikke at det er jeg som gjør dette arbeidet. Jeg tenker at Gud står bak meg, og at han bruker meg som et redskap. Jeg blir inspirert av tankene til den

hellige Josemaría, som sa at arbeidet hever oss til Himmelen men trekker oss ikke ut av våre omgivelser. Det er bare det jeg gjør, med mitt arbeid til beste for livet. Følger læren til den hellige Josemaría: prøve å være en helgen der du er...

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://dev.opusdei.org/nb-no/article/redde-de-ufodte/> (07.08.2025)